Úradný vestník
Európskej únie

SK
Séria C

C/2024/1592

5.3.2024

Stanovisko Európskeho hospodárskeho a sociálneho výboru – Revízia smernice o právach obetí

[COM(2023) 424 final – 2023/0250 (COD)]

(C/2024/1592)

Spravodajkyňa: **Dovilė JUODKAITĖ**

Žiadosť o konzultáciu	Európska komisia, 18. 8. 2023
Právny základ	článok 304 Zmluvy o fungovaní Európskej únie
Príslušná sekcia	sekcia pre zamestnanosť, sociálne veci a občianstvo
Prijaté v sekcii	21. 11. 2023
Prijaté v pléne	14. 12. 2023
Plenárne zasadnutie č.	583
Výsledok hlasovania	
(za/proti/zdržalo sa)	206/1/3

1. **Závery a odporúčania**

1.1. Európsky hospodársky a sociálny výbor (EHSV) víta navrhovanú revíziu smernice o právach obetí. Tento návrh môže prispieť k zlepšeniu práv obetí a z dlhodobého hľadiska zvýšiť účinnosť a nákladovú efektívnosť súdnych inštitúcií.

1.2. EHSV zdôrazňuje význam zmien, ktoré majú zlepšiť individuálne posudzovanie obetí a ich podporu počas celého súdneho konania. Hoci by medzi obeťami a druhmi trestných činov nemala existovať hierarchia, u niektorých obetí môže byť potrebná dodatočná podpora a ochranné opatrenia. EHSV odporúča, aby Komisia spolu s členskými štátmi vypracovala podrobné usmernenia týkajúce sa rôznych orgánov, ktoré majú vykonávať posúdenie.

1.3. EHSV odporúča stanoviť prísnejšie povinnosti v oblasti prípravy odborníkov na práva obetí a vyzýva Komisiu, aby vypracovala usmernenia a normy kvality týkajúce sa podpory. Medzi členskými štátmi by sa by sa mala podporovať výmena najlepších postupov týkajúcich sa poskytovania kvalitnej podpory vrátane školení psychológov a odborníkov.

1.4. EHSV takisto odporúča, aby sa v každom členskom štáte vytvoril komplexný komunikačný rámec s cieľom zlepšiť prístup k informáciám.

1.5. EHSV vyjadruje poľutovanie nad zaradením problematiky duševného zdravia do zoznamu trestných činov a nebezpečného správania, pokiaľ ide o posúdenie rizika, ktoré predstavuje páchateľ, v rámci individuálneho posúdenia. Tento odkaz by sa mal zo znenia vypustiť.

1.6. EHSV víta právo na preskúmanie rozhodnutí vydaných počas súdneho konania vrátane rozhodnutí o tlmočení počas súdnych pojednávaní a vyzýva členské štáty, aby zabezpečili, že obete budú o tomto práve riadne informované, a aby prijali opatrenia na bezodkladné vykonanie takýchto preskúmaní.

1.7. EHSV víta zámer zlepšiť prístup obetí k náhrade škody. Odporúča, aby sa členské štáty podelili o svoje osvedčené postupy pri vytváraní vhodných systémov náhrady škody, pričom by sa mal zohľadniť finančný vplyv takýchto systémov.

1.8. EHSV vyzýva členské štáty, aby vyčlenili dostatočné finančné prostriedky na transpozíciu a vykonávanie smernice, a Komisiu, aby zaručila posilnenie a využitie finančných prostriedkov EÚ na jej vykonávanie.

1.9. Na monitorovanie vykonávania by Komisia mala podporovať členské štáty pri zhromažďovaní údajov, a to aj vypracovaním spoločných noriem, formátov rozčlenenia a vykazovania.

2. **Kontext stanoviska**

2.1. Smernica o právach obetí ([1]) bola prijatá v roku 2012 s cieľom stanoviť minimálne normy v oblasti práv, podpory a ochrany obetí trestných činov v celej Európskej únii ([2]). Právny základ na stanovenie minimálnych noriem týkajúcich sa práv jednotlivcov v trestnom konaní, ako aj obetí trestných činov je zakotvený v článku 82 ods. 2 písm. c) Zmluvy o fungovaní Európskej únie.

2.2. V roku 2020 Európska komisia vykonala posúdenie vykonávania smernice o právach obetí, pričom 11. mája 2020 prijala hodnotiacu správu ([3]). Zo správy vyplynulo, že mnohé členské štáty do termínu na transpozíciu, ktorým bol 16. november 2015, smernicu úplne netransponovali Komisia začala celkovo 26 konaní o nesplnení povinnosti z dôvodu neúplnej transpozície, z ktorých väčšina už bola ukončená ([4]). Problémy siahajú od chýbajúceho alebo nedostatočného súladu s vymedzením a ťažkostí s transpozíciou a vykonávaním prístupu k informáciám, cez problémy týkajúce sa procesných práv ([5]) a predchádzania sekundárnej viktimizácii počas vyšetrovania trestného činu, individuálneho posúdenia obetí a osobitnej ochrany obetí s osobitnými potrebami, až po zber údajov.

2.3. S cieľom zlepšiť vykonávanie smernice a poskytnúť lepšiu ochranu obetiam všetkých trestných činov v EÚ Komisia 24. júna 2020 prijala svoju vôbec prvú stratégiu EÚ v oblasti práv obetí na roky 2020 – 2025. V stratégii sa zaviazala posúdiť nástroje EÚ a ich možné nedostatky „a v prípade potreby predložiť do roku 2022 legislatívne návrhy na ďalšie posilnenie práv obetí".

2.4. Revízia smernice zahŕňala dôkladný konzultačný proces vrátane verejnej konzultácie a cielenej konzultácie so zainteresovanými stranami platformy pre práva obetí. EHSV víta tento proces a poznamenáva, že zverejnenie návrhu požadovali organizácie pre práva obetí a organizácie občianskej spoločnosti ([6]).

3. **Všeobecné pripomienky**

3.1. EHSV víta návrh revízie smernice, ktorý zahŕňa zmeny na zlepšenie práv obetí trestných činov v rôznych oblastiach a rôzne ustanovenia právnych predpisov, ktoré prispejú k odolnejšej spoločnosti a lepšiemu fungovaniu súdnych inštitúcií.

3.2. Revízia smernice je v súlade s ostatnými právnymi predpismi a politikami EÚ vrátane stratégie na posilnenie uplatňovania Charty základných práv v EÚ ([7]) a s úsilím o to, aby práva a hodnoty EÚ boli konkrétnejšie v takých oblastiach, ako sú práva obetí a prístup k spravodlivosti, ako to EHSV uviedol v stanovisku na tému Stratégia posilnenia uplatňovania Charty základných práv ([8]).

3.3. EHSV oceňuje, že Komisia v návrhu zohľadnila digitalizáciu a vývoj nových technológií. Používanie elektronických prostriedkov komunikácie podľa článku 26b môže pomôcť obetiam dosiahnuť spravodlivosť a je v súlade s politikou Komisie v oblasti digitalizácie vrátane digitalizácie súdnictva.

3.4. Bez ohľadu na tieto pozitívne aspekty EHSV poukazuje na to, že používanie digitálnych nástrojov a technológií by malo byť pre obete vždy voliteľné. Niektoré obete vrátane osôb bez digitálnej gramotnosti alebo s obmedzenou digitálnou gramotnosťou nemusia byť schopné používať tieto komunikačné nástroje a technológie. Obetiam trestných činov by vždy mali byť dostupné nedigitálne možnosti.

3.5. Hoci je smernica horizontálna a vzťahuje sa na všetky obete trestných činov, je dôležité mať na pamäti, že marginalizované skupiny sú vystavené väčšiemu riziku stať sa obeťami (aj obeťami násilných trestných činov a trestných činov z nenávisti), a že je menej pravdepodobné, že oznámia trestné činy, dovolajú sa spravodlivosti a dostanú primeranú podporu. EHSV zdôrazňuje, že je dôležité poskytovať obetiam komplexné práva, podporu a služby, ktoré budú zodpovedať rozmanitosti obetí aj trestných činov, a to aj cielenými opatreniami.

([1]) Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2012/29/EÚ z 25. októbra 2012 , ktorou sa stanovujú minimálne normy v oblasti práv, podpory a ochrany obetí trestných činov a ktorou sa nahrádza rámcové rozhodnutie Rady 2001/220/SVV (Ú. v. EÚ L 315, 14.11.2012, s. 57).
([2]) Smernica sa vzťahuje na všetky členské štáty EÚ s výnimkou Dánska, ktoré sa rozhodlo ju neuplatňovať.
([3]) COM(2020) 188 final (https://eur-lex.europa.eu/legal-content/SK/TXT/?uri=COM:2020:188:FIN).
([4]) https://ec.europa.eu/commission/presscorner/detail/sk/ip_23_3724.
([5]) Najmä nedostatky pri vykonávaní článku 17 ods. 3 o zabezpečení bezodkladného postúpenia veci štátu, v ktorom bol trestný čin spáchaný.
([6]) https://victim-support.eu/news/joint-statement-for-european-day-for-victims-of-crime/.
([7]) Ú. v. EÚ C 326, 26.10.2012, s. 391.
([8]) Ú. v. EÚ C 341, 24.8.2021, s. 50.

3.6. EHSV podporuje rozhodnutie Komisie klásť väčší dôraz na zraniteľné obete, a to aj zlepšení individuálneho posudzovania osobitných potrieb, poskytovaním bezplatnej psychologickej pomoci a doplnením osobitných opatrení a požiadaviek pre deti a osoby so zdravotným postihnutím, ktoré sa stanú obeťami. Rovnako víta rozhodnutie uľahčiť aj neregulárnym migrantom nahlasovanie trestných činov a zakázať prenos osobných údajov o pobytovom štatúte obete migračným orgánom, ak tieto údaje boli získané v dôsledku nahlasovania trestného činu.

3.7. EHSV konštatuje, že hoci sa v návrhu od orgánov vyžaduje, aby zabezpečili, že individuálne posúdenia zohľadnia osobné charakteristiky obetí vrátane pohlavia a rodu, nezahŕňa komplexné rodové hľadisko a neposkytuje rodovo motivovaný prístup k podpore, okrem podpory obetí rodovo motivovaného násilia. Ženy v celej ich rozmanitosti sú obeťami trestných činov nad rámec rodovo motivovaného a domáceho násilia, a preto by služby a príprava odborníkov mali zahŕňať rodový rozmer, aby sa zohľadnili ich práva a potreby.

3.8. EHSV veľmi víta článok 26d o prostriedkoch nápravy, ktorý členským štátom ukladá povinnosť zabezpečiť obetiam účinný prostriedok nápravy podľa práva členského štátu v prípade porušenia ich práv vyplývajúcich zo smernice. Vyzýva členské štáty, aby prijali opatrenia na informovanie obetí o ich práve na nápravu a zabezpečili rýchle prijímanie rozhodnutí a poskytovanie prostriedkov nápravy.

4. **Konkrétne pripomienky k piatim hlavným kategóriám práv obetí**

4.1. EHSV víta skutočnosť, že revíziou smernice sa sledujú konkrétne ciele zlepšenia piatich kategórií práv obetí trestných činov, konkrétne práva na informácie, práva na podporu a ochranu na základe individuálnych potrieb obetí, procesných práv a práva na rozhodnutie o náhrade škody. Tieto práva majú zásadný význam na zabezpečenie ochrany práv obetí od okamihu spáchania trestného činu až do skončenia súdneho konania.

4.2. Právo na informácie sa zlepšuje viacerými ustanoveniami. V článku o „protokoloch na základe vnútroštátnej koordinácie a spolupráce“ sa uvádza, že osobitné protokoly by mali byť zamerané na zabezpečenie práva na informácie pre obete vrátane zaistených a zadržaných obetí. Informácie musia byť prispôsobené meniacim sa individuálnym potrebám obetí, pričom „obetiam boli poskytované informácie, ktoré sú prispôsobené ich meniacim sa individuálnym potrebám; pričom tieto informácie musia byť jednoduché a ľahko zrozumiteľné, poskytované včas, opakovane a vo viacerých formátoch vrátane ústnej, písomnej a digitálnej formy;“. V návrhu sa stanovujú aj nové povinnosti týkajúce sa používania elektronických prostriedkov komunikácie a vytvárania liniek pomoci a webových sídel na zlepšenie prístupu k informáciám. Okrem toho sa v ňom stanovuje povinnosť zabezpečiť, aby obete mohli oznamovať trestné činy pomocou „ľahko prístupných a používateľsky ústretových informačných a komunikačných technológií“, no chýba záruka, „aby postupy oznamovania boli bezpečné a dôverné“, ako sa stanovuje v článku 5a ods. 4 článok 10a sa týka pomoci v priestoroch súdu na poskytovanie informácií obetiam.

4.3. EHSV poukazuje na to, že právo na informácie má zásadný význam na to, aby obete mohli uplatniť svoje následné práva. Odporúča, aby sa v každom členskom štáte vytvoril komplexný komunikačný rámec. Členské štáty by mali prijať opatrenia na zvýšenie informovanosti o práve obetí na informácie, najmä na informovanie tých obetí, ktoré môžu mať najväčšie ťažkosti s identifikáciou trestného činu, získavaním informácií a uplatňovaním svojich práv, ako sú migrujúci pracovníci ([9]) alebo iné marginalizované skupiny, napr. osoby so zdravotným postihnutím žijúce v ústavoch, deti a osoby čeliace viacerým prekážkam a diskriminácii, ktoré sú vystavené väčšiemu riziku vykorisťovania, násilia a zneužívania.

4.4. Ďalším problémom, ktorý majú obete trestných činov, je nezískanie žiadnych alebo získanie len obmedzených následných informácií o ich prípade. Hoci sa v navrhovanom znení odkazuje na informácie „vo viacerých formátoch“, neexistuje prísna povinnosť týkajúca sa jazyka a prekladu, ani výslovná a všeobecná povinnosť členských štátov poskytovať obetiam informácie o stave ich prípadu ([10]). EHSV odporúča inštitúciám EÚ zaviesť prísnejšie ustanovenia s cieľom zabezpečiť, aby všetky obete mohli počas celého procesu včas dostávať informácie o svojich právach a stave svojho prípadu v jazyku, ktorému rozumejú, a formáte, ktorý je pre ne dostupný.

([9]) Agentúra Európskej únie pre základné práva (FRA), *Underpinning victims' rights: support services, reporting and protection*, 2023. Z tejto správy vyplynulo, že migrujúci pracovníci takmer vôbec nie sú v styku s ľuďmi mimo svojho pracoviska a nemajú žiadne informácie o pomoci, ktorú môžu dostať, keď sa stanú obeťami závažného vykorisťovania.

([10]) V článku 10 písm. b) revidovanej smernice sa odkazuje výlučne na informácie o rozhodnutiach vydaných v súdnom konaní, ktoré sa obetí „priamo“ týkajú.

4.5. Je pozitívne, že Komisia od členských štátov vyžaduje, aby zabezpečili včasné a individuálne posúdenia, ktoré sa začnú po prvom kontakte obete s príslušnými orgánmi. V návrhu sa podrobne opisujú prvky, ktoré je potrebné zvážiť počas individuálneho posúdenia, vrátane vzťahu k páchateľovi a charakteristík páchateľa, a zahŕňa aj pozornosť, ktorá sa má venovať obetiam patriacim do viac ako jednej kategórie zraniteľnosti a/alebo trestnej činnosti. Pre EHSV však nie je jasné, ako by orgány mali toto posúdenie „pravidelne“ aktualizovať ([11]). Odporúča, aby Komisia spolu s členskými štátmi vypracovala podrobné usmernenia týkajúce sa rôznych orgánov, ktoré majú vykonať posúdenie, s cieľom lepšie objasniť ich povinnosti, ktoré majú plniť vo vzťahu k obetiam násilia vrátane domáceho násilia podľa navrhovanej smernice o boji proti násiliu na ženách a domácemu násiliu (článok 23).

4.6. EHSV víta skutočnosť, že návrhom sa zlepšuje podpora a ochrana na základe individuálnych potrieb obetí lepším individuálnym posudzovaním obetí s cieľom identifikovať osobitné potreby v oblasti podpory a ochrany a ustanoveniami uľahčujúcimi prístup k špecializovanej podpore pre zraniteľné obete. Z hodnotiacej správy vyplynulo, že predchádzajúce znenie smernice nebolo účinné pri zabezpečovaní účinnej podpory pre všetky obete ([12]). Ak sa neidentifikujú potreby obetí, podpora sa nemusí poskytnúť primerane.

4.7. EHSV takisto víta ustanovenia o podporných službách, najmä proaktívnu úlohu, ktorú majú zohrávať orgány s cieľom zabezpečiť, aby obete kontaktovali príslušné všeobecné a špecializované podporné služby, a povinnosť zabezpečiť, aby podporné služby pre obete zostali funkčné aj v čase krízy. Okrem toho oceňuje začlenenie ustanovení na zabezpečenie lepšej podpory, napríklad právo na bezplatnú psychologickú podporu tak dlho, ako je to potrebné, právo na cielenú multiagentúrnu podporu detí, ktoré sa stanú obeťami, a práva osôb so zdravotným postihnutím.

4.8. EHSV konštatuje, že do návrhu sú dôkladne zahrnuté ochranné opatrenia. Je však znepokojený zaradením problematiky duševného zdravia do zoznamu trestných činov a nebezpečného správania, pokiaľ ide o posúdenie rizika, ktoré predstavuje páchateľ, v rámci individuálneho posúdenia. Stigmatizácia a diskriminácia v súvislosti s duševným zdravím sú stále rozšírené a mali by sa odstrániť, ako sa uvádza v stanovisku na tému Opatrenia na zlepšenie duševného zdravia ([13]). EHSV žiada, aby sa zo znenia vypustil odkaz na stav duševného zdravia páchateľa. Mali by sa zahrnúť len faktory spojené s nebezpečnosťou osoby.

4.9. EHSV vyjadruje poľutovanie nad tým, že neexistuje žiadny návrh týkajúci sa prípravy odborníkov, ktorí prichádzajú do kontaktu s obeťami, vrátane posudzovania, pokiaľ ide o práva obetí s osobitnými potrebami a spôsob poskytovania informácií a komunikácie s obeťami. Odporúča stanoviť prísnejšie povinnosti v oblasti prípravy odborníkov a vyzýva Komisiu, aby vypracovala osobitné usmernenia na vykonávanie individuálnych posúdení obetí trestných činov a normy kvality pre podporu. Okrem toho konštatuje, že je dôležité zabezpečiť, aby si psychológovia rozširovali vedomosti o posttraumatickej stresovej poruche s cieľom reagovať na osobitné potreby v tejto súvislosti, a vyzýva na výmenu najlepších postupov v celej Európe, pokiaľ ide o poskytovanie kvalitnej podpory.

4.10. EHSV uznáva, že je dôležité, aby obete boli počas celého konania vhodne sprevádzané a poskytovalo sa im vhodné poradenstvo. Poznamenáva však, že znenie článku 10a poskytuje štátnym orgánom veľký priestor na posúdenie toho, aká môže byť „pomoc v priestoroch súdu“, čo môže viesť k rôznym stupňom kvality poskytovanej pomoci. Sprevádzanie obetí počas celého konania musí byť efektívnejšie pri zabezpečovaní toho, aby obete mohli dostávať nepretržitú podporu až do konca.

4.11. EHSV víta právo na preskúmanie rozhodnutí vydaných počas súdneho konania vrátane rozhodnutí o tlmočení počas súdnych pojednávaní a osobitných ochranných opatreniach. Možnosť obetí napadnúť rozhodnutia, ktoré sa ich týkajú, nezávisle od ich právneho postavenia v trestnom konaní je nevyhnutná na ich aktívnu účasť pri nastolení spravodlivosti. EHSV nabáda členské štáty, aby zabezpečili, že obete budú riadne informované o svojom práve na preskúmanie, a prijali opatrenia na zabezpečenie bezodkladného vykonávania takýchto preskúmaní.

([11]) Pozmeňujúci návrh k článku 22 ods. 7.

([12]) Organizácie na podporu obetí varovali, že posúdenie individuálnych potrieb sa nie vždy vykonáva. Pozri pracovný dokument útvarov Komisie SWD(2022) 179 final (posúdenie smernice 2012/29/EÚ) (https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/PDF/?uri=CELEX:52022SC0179), s. 70. FRA poznamenala, že polícia často nevykonáva posúdenie systematicky a rutinne; pozri *Underpinning victims' rights: support services, reporting and protection*, FRA 2023, s. 40.

([13]) Ú. v. EÚ C 349, 29.9.2023, s. 100.

4.12. EHSV víta posilnenie práv obetí s pobytom v inom členskom štáte prostredníctvom videokonferencií a telefonických konferenčných hovorov. Hoci je to podľa znenia návrhu nepovinné, EHSV vyzýva členské štáty, aby to ustanovili ako povinné, ak si to obete vyžiadajú pre svoju účasť na súdnom konaní. Táto požiadavka by bola v súlade s oznámením EÚ o digitalizácii justície ([14]) a navrhovaným nariadením o digitalizácii cezhraničnej justičnej spolupráce ([15]).

4.13. EHSV víta zámer zlepšiť prístup obetí k náhrade škody posilnením ich práva na získanie rozhodnutia o náhrade škody počas trestného konania a snahou o jej rýchle vyplatenie obeti po vynesení rozsudku. Hoci časť textu, ktorá obsahuje formulácie „v primeranej lehote“ a „bez zbytočného odkladu“ môže viesť k rozdielom v posudzovaní obetí v jednotlivých členských štátoch, priama náhrada bez zbytočného odkladu zabezpečí účinné odškodnenie obetí a zabráni sekundárnej viktimizácii. EHSV si uvedomuje, že možnosť, aby štát vopred vyplatil náhradu škody obeti a následne ju od páchateľa vymáhal, bude mať finančné dôsledky, ktoré v návrhu nie sú dostatočne posúdené. Členské štáty by sa mali podeliť o svoje osvedčené postupy pri vytváraní vhodných systémov náhrady škody, pričom by sa mal zohľadniť ich finančný vplyv.

4.14. Členské štáty by mali prijať opatrenia na zabezpečenie cenovo dostupného a kvalitného právneho zastupovania na pomoc obetiam, ktorým sa zaručí ich prístup k spravodlivosti a uplatňovanie ich nárokov.

5. **Konkrétne pripomienky k vykonávaniu a monitorovaniu smernice**

5.1. EHSV si postupne všimol problém nedostatočnej zrozumiteľnosti a veľkého priestoru na voľné uváženie členských štátov pri revízii smernice. Obáva sa, že nejasné znenie im sťaží zabezpečenie účinnej transpozície a vykonávania, pričom obete budú mať v EÚ rôzne stupne ochrany svojich práv.

5.2. Hoci sa uplatňovanie súčasnej stratégie v oblasti práv obetí končí v roku 2025, EHSV vyzýva Komisiu, aby prijala stratégiu na ďalšie obdobie a zabezpečila kontinuitu práce platformy pre práva obetí ako spôsob usmernenia a pomoci členským štátom pri transpozícii a vykonávaní smernice.

5.3. EHSV takisto vyzýva členské štáty, aby prijali národné stratégie alebo programy v oblasti práv obetí a zlepšili koordináciu a spoluprácu v cezhraničných prípadoch. Okrem toho ich vyzýva, aby zaujali multidisciplinárny prístup a vyhýbali sa izolovanej práci na národnej, regionálnej a miestnej úrovni.

5.4. EHSV zdôrazňuje, že na zabezpečenie práv obetí je potrebné vytvoriť rámce a koordinačné mechanizmy na národnej úrovni a účinne zaručiť poskytovanie služieb na podporu obetí na celom území každého členského štátu. Víta ustanovenie, v ktorom sa od štátov vyžaduje, aby vypracovali a zaviedli osobitné protokoly, ktorými sa bude riadiť organizácia služieb a činností podľa smernice. Bude však veľmi dôležité, aby Komisia monitorovala účinnosť týchto protokolov a vypracovala metódy na posúdenie kvality služieb.

5.5. V hodnotiacej správe sa uvádza otázka financovania, keď je nedostatok zdrojov minimálny v porovnaní s potrebou chrániť obete, najmä v prípade organizácií občianskej spoločnosti. EHSV vyzýva členské štáty, aby vyčlenili dostatočné finančné prostriedky na transpozíciu a vykonávanie smernice, a Komisiu, aby zaručila posilnenie a využitie finančných prostriedkov EÚ na jej vykonávanie.

5.6. EHSV pozitívne hodnotí návrh týkajúci sa poskytovania údajov a štatistík. Na zabezpečenie zberu porovnateľných údajov považuje za dôležité, aby Komisia podporovala členské štáty pri zhromažďovaní údajov, a to aj vypracovaním spoločných noriem, formátov rozčlenenia a vykazovania. Navrhuje sa, aby sa v členských štátoch vykonávalo viktimologické zisťovanie podľa dohodnutej jednotnej metodiky s cieľom odhaliť skutočnú situáciu viktimizácie a získať údaje z prieskumov zahrnutých do štandardizovaných formátov vykazovania. EHSV odporúča, aby Komisia zapojila služby na podporu obetí a príslušné organizácie občianskej spoločnosti do vypracúvania spoločných noriem a formátov vykazovania prostredníctvom platformy pre práva obetí a zapojením Európskej siete na ochranu práv obetí. Okrem toho odporúča podrobnejšie rozčlenenie údajov, vrátane členenia podľa zdravotného postihnutia, etnickej príslušnosti a sexuálnej orientácie, ak sú tieto informácie dostupné a sprístupnené obeťami.

V Bruseli 14. decembra 2023

Predseda
Európskeho hospodárskeho a sociálneho výboru

Oliver RÖPKE

([14]) COM(2020) 710 final (https://eur-lex.europa.eu/legal-content/SK/TXT/HTML/?uri=CELEX:52020DC0710).
([15]) COM(2021) 759 (https://eur-lex.europa.eu/legal-content/SK/TXT/HTML/?uri=CELEX:52021PC0759).